HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2021/1222

af 20. juli 2021

om udarbejdelse af en »praktisk håndbog« om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/473 af 19. marts 2019 om Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA) ([1]), særlig artikel 8, stk. 3,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed (EMSA) ([2]), særlig artikel 2b,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 ([3]), særlig artikel 69, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge de ovennævnte artikler i forordningerne om oprettelse af de tre EU-agenturer stiller Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne, EFCA, EMSA og Frontex en praktisk håndbog om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner til rådighed (herefter »håndbogen«). Håndbogen skal indeholde retningslinjer, anbefalinger og bedste praksis for udvekslingen af oplysninger.

(2) De tre agenturer arbejder tæt sammen inden for agentursamarbejdsrammen ([4]), i overensstemmelse med deres retsgrundlag og med direkte støtte fra Europa-Kommissionen. De yder forstærket støtte og bistand til nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner på nationalt plan og EU-plan samt i relevant omfang på internationalt plan.

(3) Europa-Kommissionen pålagde de tre agenturer at udarbejde håndbogen i tæt samarbejde med medlemsstaternes eksperter.

(4) Den reviderede handlingsplan for Den Europæiske Unions strategi for maritim sikkerhed (EUMSS) ([5]), som Rådet vedtog den 26. juni 2018, erindrer om vigtigheden af at håndtere kystvagtaspekterne i forbindelse med maritim sikkerhed gennem fremme af synergier mellem civile og militære aktører, der varetager kystvagtfunktioner. Planen tilskynder EFCA, EMSA og Frontex til fortsat at uddybe deres tværfaglige samarbejde på dette område —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. Denne henstilling indfører håndbogen som en praktisk vejledning til EU's civile og militære myndigheder, når de varetager kystvagtfunktioner, for at lette det tætte grænseoverskridende og tværsektorielle samarbejde mellem dem.

([1]) EUT L 83 af 25.3.2019, s. 18.
([2]) EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1.
([3]) EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1.
([4]) De tre agenturer EFCA, EMSA og Frontex udformede i fællesskab en trepartsordning for deres tværfaglige samarbejde, som blev godkendt af deres respektive forvaltningsorganer. Det trådte i kraft i marts 2017 og blev forlænget i marts 2021.
([5]) https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10494-2018-INIT/da/pdf.

2. Håndbogen indeholder en gennemsigtig opsamling af tjenesteydelser og oplysninger, der er tilgængelige via de tre agenturer. Den bidrager til at skabe synergier og forebygge overlapninger og/eller dobbeltarbejde i samarbejdet mellem medlemsstaterne og de tre agenturer og sikrer dermed stordriftsfordele.

3. Håndbogen fokuserer på de fem områder af samarbejdet mellem agenturer: udveksling af oplysninger, overvågnings- og kommunikationstjenester, kapacitetsopbygning, risikoanalyse og kapacitetsdeling. Håndbogen er primært begrænset til tværsektorielle emner og dækker EU's medlemsstater og EFTA-stater (Den Europæiske Frihandelssammenslutning).

4. De primære slutbrugere af denne håndbog er de nationale myndigheder for hver kystvagtfunktion i hver medlemsstat. Håndbogen støtter nationale myndigheder med ansvar for planlægning og koordinering af aktiviteter, som skal vide og forstå, hvordan deres partnere er organiseret, og hvilke tjenester og former for samarbejde de kan tilbyde.

5. »Informationsudvekslingen« overholder til fulde de aftalte adgangsrettigheder til data, information og efterretninger gennem en række mekanismer, der foregår manuelt eller ved automatiserede processer/systemer. Den ligger inden for grænserne af agenturernes retsgrundlag og overholder de grundlæggende rettigheder, herunder databeskyttelseskravene.

6. Håndbogen skaber ikke nye rettigheder eller forpligtelser for de nationale myndigheder, der har ansvaret for kystvagtfunktioner, og giver heller ikke vejledning i fortolkning af eksisterende roller, regler og ansvarsfordeling. Håndbogen påvirker ikke medlemsstaternes eller agenturernes retlige forpligtelser og skal ikke anvendes til at fremme interessenternes ambitioner.

7. Denne håndbog suppleres af praktiske oplysninger, herunder: a) kataloger over tjenesteydelser, produkter, uddannelsesforløb, retningslinjer for bedste praksis og manualer til alle aktiviteter mellem agenturer til støtte for kystvagtfunktioner i medlemsstaterne, b) regionale/internationale/bilaterale/multilaterale samarbejdsnetværk og c) »faktablade om landene«, der indeholder detaljer om kystvagtfunktionernes struktur og organisation i EU's medlemsstater og EFTA-staterne.

8. Disse praktiske oplysninger bør de tre agenturer holde ajour ved hjælp af input fra de nationale myndigheder for så vidt angår »faktablade om landene«. De vil blive slået op på en onlineplatform, der drives af EFCA i tæt samarbejde med de to andre agenturer og Kommissionen.

9. Medlemsstaterne bør følge retningslinjer, henstillinger og bedste praksis for udveksling af de oplysninger, der findes i håndbogen, samarbejde med hinanden om at holde »faktablade om landene« ajour og undgå dobbeltrapportering, hvis oplysningerne allerede er stillet til rådighed for agenturerne.

10. Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 2021.

På Kommissionens vegne
Virginijus SINKEVIČIUS
Medlem af Kommissionen

BILAG

1. **INDLEDNING**

Inden for Den Europæiske Union findes der over 300 civile og militære myndigheder med ansvar for udførelsen af kystvagtfunktioner. Der er behov for at sikre tæt grænseoverskridende og tværsektorielt ([1]) samarbejde og koordinering mellem disse myndigheder for at undgå overlapninger og dobbeltarbejde og for at skabe synergier.

I EU og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØSU) støtter Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA), Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) de nationale myndigheder med udførelsen af kystvagtfunktioner. For at yde denne støtte på nationalt plan og EU-plan samt i relevant omfang på internationalt plan blev forordningerne om oprettelse af hver af disse tre agenturer ændret i 2016 og fik tilføjet en fælles artikel om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner ([2]). Den fælles artikel udpeger følgende fem samarbejdsområder:

(1) udveksle, samkøre og analysere oplysninger, der er tilgængelige i skibsmeldesystemer og andre informationssystemer, som disse agenturer er vært for eller har adgang til, i overensstemmelse med deres respektive retsgrundlag, og uden at dette berører medlemsstaternes ejendomsret til data

(2) levere overvågnings- og kommunikationstjenester på grundlag af den nyeste teknologi, herunder rumbaseret og jordbaseret infrastruktur og sensorer på enhver form for platform

(3) opbygge kapacitet ved at afstikke retningslinjer og opstille anbefalinger og ved at etablere bedste praksis samt gennem uddannelse og udveksling af personale

(4) forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet om kystvagtfunktioner, herunder ved at analysere operationelle udfordringer og nye risici på det maritime område

(5) dele kapacitet gennem planlægning og gennemførelse af operationer med flere formål og gennem deling af aktiver og anden kapacitet, i det omfang disse aktiviteter er koordineret af disse agenturer og godkendt af de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.

Udarbejdelsen af en »praktisk håndbog« om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner blev også bestemt i den fælles artikel i de ændrede forordninger om oprettelse af disse tre agenturer som følger:

»Kommissionen stiller i tæt samarbejde med medlemsstaterne, Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Det Europæiske Fiskerikontrolagentur en praktisk håndbog om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner til rådighed. Denne håndbog skal indeholde retningslinjer, anbefalinger og bedste praksis for udvekslingen af oplysninger. Kommissionen vedtager håndbogen i form af en henstilling.«

Den praktiske håndbog indeholder i ét dokument en gennemsigtig opsamling af tjenesteydelser og oplysninger, der er tilgængelige via de tre agenturer. Det bidrager følgelig til at skabe synergier og forebygge overlapninger og/eller dobbeltarbejde i samarbejdet mellem medlemsstaterne og agenturerne.

2. **BAGGRUND**

Idéen til håndbogen blev præsenteret af Europa-Kommissionen i et debatoplæg i forbindelse med det første årlige europæiske kystvagtarrangement i Spanien i april 2018. Medlemsstaterne udpegede dernæst via hvert agenturs bestyrelse eksperter til at udarbejde håndbogen. Samtidig blev der nedsat en lille tværgående arbejdsgruppe til at udfærdige den første udgave.

Projektet blev igangsat ved en indledende workshop i Lissabon med EMSA som vært den 29. januar 2019, hvor eksperter fra medlemsstaterne var til stede. Inden workshoppen udarbejdede arbejdsgruppen et debatoplæg, som blev godkendt af Kommissionen og rundsendt til deltagerne i workshoppen. Medlemsstaterne og EFTA-staterne udpegede 43 eksperter, der skulle deltage i arbejdet med at lave et udkast. Kommissionen var repræsenteret på workshoppen ved Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender (GD HOME), Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri (GD MARE) og Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport (GD MOVE).

([1]) Ved »tværsektoriel« forstås kystvagtfunktioner, der indgår i mindst to EU-agenturers ansvarsområde (f.eks. fiskeri og grænsekontrol).

([2]) Artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) 2019/473. Artikel 69, stk. 3, i forordning (EU) 2019/1896. Artikel 2b, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1406/2002 (konsolideret version af 6. oktober 2016).

Debatoplægget foreslog tre hovedelementer til håndbogens indhold, nemlig:

a) kataloger over tjenesteydelser, produkter, uddannelsesforløb, retningslinjer for bedste praksis og manualer til alle aktiviteter mellem agenturer til støtte for kystvagtfunktioner i medlemsstaterne

b) regionale samarbejdsrammer og

c) »faktablade om landene«, der indeholder detaljer om kystvagtfunktionernes struktur og organisation.

Denne tilgang til håndbogens indhold blev generelt godt modtaget af medlemsstaternes og Kommissionens repræsentanter. Den lagde grunden til udkastprocessen og den fortsatte dialog med medlemsstaternes eksperter.

2.1. **Brugere**

De primære slutbrugere af håndbogen er de nationale myndigheder for hver kystvagtfunktion i hver medlemsstat. Håndbogen har til formål at støtte de nationale myndigheder med ansvar for planlægning og koordinering af aktiviteter, som skal vide og forstå, hvordan deres partnere er organiseret, og hvilke tjenester og former for samarbejde de kan tilbyde.

2.2. **Formål**

Formålet med håndbogen er at:

a) beskrive alle tværsektorielle tjenesteydelser, der er tilgængelige via agenturerne, og vejlede medlemsstaterne og agenturerne i, hvordan de får adgang til disse tjenesteydelser

b) give et overblik over uddannelsesmuligheder og manualer udformet af agenturerne, og hvordan man får adgang til dem

c) give et overblik over eksisterende samarbejdsmekanismer med en kystvagtfunktion, der vedrører medlemsstaternes praktiske arbejde

d) forsyne medlemsstaterne med faktablade med lister over nationale myndigheder, der har kystvagtfunktioner, herunder deres kontaktpunkter.

Håndbogen fungerer som en praktisk vejledning og indeholder henvisninger til bedste praksis for slutbrugerne. Den giver sig ikke ud for at omfatte alle tilgængelige tjenesteydelser, men har til formål at beskrive disse tjenesteydelser og vejlede medlemsstaterne og agenturerne i, hvordan de får adgang til dem i relevant omfang. Katalogerne og faktabladene, der supplerer håndbogen, kan ændres efterhånden for at afspejle ændringer i lovgivningen eller justeringer af det indbyrdes samarbejde mellem agenturerne og med medlemsstaterne.

Håndbogen dækker eksisterende aktiviteter inden for kystvagtfunktionerne og er en indgangsvinkel til medlemsstaternes nationale myndigheder, hos hvem førnævnte oplysninger kan indhentes. Håndbogen er ikke beregnet til at påvirke medlemsstaternes eller agenturernes retlige mandater/forpligtelser og skal ikke anvendes til at fremme interessenternes ambitioner (dvs. det er ikke en »ønskeliste« til potentielle aktiviteter).

På nationalt plan henvises der til alle enheder, herunder dem, der måske ikke er repræsenteret i EFCA, EMSA eller Frontex, dvs. flåde- eller toldmyndigheder.

2.3. **Håndbogens anvendelsesområde**

Håndbogen:

a) dækker de fem områder af samarbejdet mellem agenturer

b) er primært begrænset til tværsektorielle emner

c) dækker enkeltfunktioner, der indgår i mindst to agenturers ansvarsområde (f.eks. havovervågning)

d) dækker EU-medlemsstater og EFTA-stater

e) indeholder medlemsstaternes input i form af faktablade, herunder om eksisterende regionale og internationale samarbejdsmekanismer

f) omfatter alle enheder (civile og militære) med ansvar for kystvagtfunktioner (f.eks. en medlemsstats flåde med en kystvagtfunktion).

Bemærk, at håndbogen ikke omhandler kystvagtfunktioner, som ikke falder ind under agenturernes mandater.

2.4. **Håndbogens indhold**

Håndbogen består af nedenstående elementer suppleret med kataloger og faktablade.

a) Kataloget over tjenesteydelser har fokus på tjenesteydelser mellem agenturer, som i øjeblikket er tilgængelige for medlemsstaternes interessenter, og som støtter varetagelsen af kystvagtansvaret.

b) Uddannelseskataloget, som er en integreret del af agenturernes kapacitetsopbygningsaktiviteter, dækker alle uddannelsesaktiviteter, som de tre agenturer (på alle maritime områder) i øjeblikket tilbyder medlemsstaternes interessenter. Disse uddannelsesaktiviteter afholdes enten af et enkelt agentur eller i fællesskab af to eller tre agenturer.

c) Kataloget over retningslinjer for bedste praksis og manualer skal dække alle de retningslinjer for bedste praksis og manualer, der er tilgængelige for interessenterne via de tre agenturer. Disse retningslinjer for bedste praksis og manualer leveres enten af et enkelt agentur eller i fællesskab af to eller tre agenturer. Desuden findes der flere mangeårige regionale samarbejdsordninger i og uden for EU med deltagelse af EU-interessenter. Inden for disse ordninger er der udarbejdet talrige retningslinjer for bedste praksis og manualer, der anses for relevante for håndbogen, og i manualkataloget er der indsat relevante henvisninger.

d) Afsnittet om regionalt/internationalt/bilateralt/multilateralt samarbejde giver et repræsentativt udsnit af nogle af de samarbejds- og koordineringsmekanismer, der findes i og uden for EU på tværs af det fulde spektrum af kystvagtfunktionerne. Et særligt afsnit (tilgængeligt på den specifikke onlineplatform) indeholder en række af disse mekanismer, og hver af disse er knyttet til det enkelte lands faktablad (se nedenfor). Dette sætter hvert land i stand til at oplyse, om de deltager i de enkelte mekanismer.

e) Faktabladene om landene skal identificere, hvilken organisation der er involveret i hvilken specifik kystvagtfunktion i hvert land. Skabelonen til faktabladene blev udarbejdet i samråd med de eksperter, der blev udpeget af agenturernes bestyrelse, og de enkelte lande udfyldte derefter de pågældende skabeloner.

3. KYSTVAGTFUNKTIONER OG OMRÅDER AF SAMARBEJDET MELLEM AGENTURER

3.1. **Anvendelsesområde**

I håndbogen forstås der ved kystvagtfunktioner de funktioner, som de tre agenturer normalt henviser til. Listen blev oprindelig opstillet af Forum for kystvagtfunktioner i Europa (ECGFF) som følger (i vilkårlig rækkefølge):

a) søfartssikkerhed, herunder skibstrafikstyring

b) assistance ved skibsforlis og søulykker

c) fiskeriinspektion og -kontrol

d) grænsekontrol til søs

e) havmiljøbeskyttelse og -beredskab

f) forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og smugleri samt dermed forbundet håndhævelse af havretten

g) eftersøgning til søs og søredning

h) maritim overvågning og rekognoscering

i) toldeftersyn til søs

j) beredskab til ulykker og katastrofer på havet

k) søfarts-, skibs- og havnesikkerhed.

3.2. **Samarbejde mellem agenturer**

Som led i »grænsepakken« om en europæisk grænse- og kystvagt, som EU vedtog i september 2016, blev forordningerne om oprettelse af de tre agenturer ændret for at inddrage samarbejdet mellem dem til støtte for nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner. Målet var at styrke virkningsfuldheden og effektiviteten af den støtte, som EFCA, EMSA og Frontex yder til de respektive interessenter.

De ændrede forordninger gav også de tre agenturer et udtrykkeligt retsgrundlag for at løfte i flok og strømline aktiviteterne med henblik på at øge den maritime situationsbevidsthed og beredskabet og levere skræddersyede tjenesteydelser til de nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner.

Mandatet definerer udtrykkeligt fem samarbejdsområder, jf. afsnit 1 ovenfor, men medlovgiverne overlod det til agenturerne at definere, hvordan dette samarbejde fungerer i praksis, og at formalisere det i en samarbejdsordning. Denne samarbejdsordning blev godkendt af Frontex', EFCA's og EMSA's bestyrelser.

De tre agenturer udformede i fællesskab en trepartssamarbejdsordning, som blev godkendt af deres respektive forvaltningsorganer. Den trådte i kraft i marts 2017 og er blevet forlænget i marts 2021. Trepartssamarbejdsordningen indebærer, at der nedsættes en styregruppe til at styre samarbejdet mellem agenturerne på de fem områder, der er defineret af medlovgiverne.

Styregruppen godkender hvert år inden den 1. september den årlige strategiplan for gennemførelsen af trepartssamarbejdsordningen. Planen forelægges derefter for forvaltningsorganerne for EFCA, EMSA og Frontex til vedtagelse og indarbejdelse i hvert agenturs samlede programmeringsdokument.

Den årlige strategiplan fastsætter prioriteterne for de fem samarbejdsområder. Den danner grundlag for de årlige gennemførelsesplaner, som nærmere definerer de aktiviteter, som hvert agentur skal gennemføre i henhold til rammen for kystvagtsamarbejdet et givet år.

Det blev endvidere aftalt i 2017, at det årlige europæiske kystvagtarrangement afholdes af det agentur, der varetager formandsposten i styregruppen for trepartssamarbejdsordningen. Formålet med det årlige europæiske kystvagtarrangement er at høre de nationale myndigheder med kystvagtfunktioner og andre partnere i og uden for EU om de tre agenturers samarbejdsaktiviteter.

3.3. **Serviceleveranceaftaler**

Der findes allerede en række serviceleveranceaftaler mellem de tre agenturer. Serviceleveranceaftalerne vedrører agenturernes daglige operationelle støtte til kystvagtfunktionerne.

Følgende serviceleveranceaftaler mellem de tre agenturer var gældende pr. maj 2020:

a) Serviceleveranceaftale mellem EFCA og EMSA, indgået i 2012 og regelmæssigt forlænget og udbygget siden da. I øjeblikket forlænges den automatisk hvert år og dækker EMSA's levering af specialiserede integrerede maritime tjenester (Integrated Maritime Services) til EFCA og mekanismer, der sætter fartøjer hyret af EMSA i stand til at udføre EFCA-aktiviteter. Aftalen gør det også muligt for EFCA at benytte EMSA's fjernstyrede luftfartøjssystemer (RPAS) til fiskeriovervågning- og fiskerikontrolopgaver og forureningsberedskabssamarbejdet.

b) Serviceleveranceaftale mellem EMSA og Frontex, indgået i 2013 og regelmæssigt forlænget og udbygget siden da. I øjeblikket er den gældende på ubestemt tid og dækker EMSA's levering af specialiserede maritime ydelser til støtte for Eurosur på vegne af Frontex og en mekanisme til Frontex, som dermed kan benytte EMSA's fjernstyrede luftfartøjssystemer til grænsekontrolopgaver.

c) Serviceleveranceaftale mellem EFCA og Frontex om levering af tjenesteydelser til støtte for EFCA-aktiviteter, herunder luftovervågningstjenester og indsættelse af patruljefartøjer. Den forlænges automatisk hvert år.

d) Serviceleveranceaftale mellem EFCA og Frontex om levering af tjenesteydelser til grænseovervågning inden for Eurosur. Den forlænges automatisk hvert år og er regelmæssigt blevet ajourført og ændret.

4. **TJENESTEYDELSESKATALOGET**

Tjenesteydelseskataloget indeholder de tjenesteydelser, der er til rådighed for medlemsstaterne og de tre agenturer, og som to eller flere agenturer bidrager til i forbindelse med leveringen.

Da kystvagtfunktioner indebærer »hændelsesudløste« ([3]) og/eller »overvågningsudløste« ([4]) indsatser, udvikler de tre agenturer tjenesteydelser til at understøtte disse typer indsatser.

([3]) Hændelsesudløst: Myndighederne er klar til at reagere ad hoc på situationer, når de anmodes om det, f.eks. eftersøgning og redning.

([4]) Overvågningsudløst: Myndighederne afpatruljerer og overvåger løbende havområderne for at finde potentielt ulovlige situationer, f. eks. ulovligt fiskeri eller fartøjer, der er involveret i smugling eller ulovlig olieudledning.

Listen over tjenesteydelser med oplysninger om, hvem der kan få adgang til dem og hvordan, findes på den ledsagende onlineplatform. Sideløbende hermed findes nedenfor beskrivelser af de primære datasæt, der bruges ved leveringen af disse tjenesteydelser.

Tjenesteydelsen kan være sammensat af en vifte af datasæt, tilhørende databaser, platforme og værktøjer. Den kan kombinere processer, hvori der indgår dataindsamling, -forvaltning, udnyttelse og -visualisering.

4.1. **Fartøjspositioner og -egenskaber og tilhørende data**

Der anvendes en række datakilder til leveringen af disse tjenesteydelser. Således er EMSA's tjenesteydelser baseret på avanceret behandling af data, der enten er direkte tilgængelige via agenturets maritime applikationer eller hentes i eksterne kilder. Afhængigt af brugeren kan forskellige datakombinationer overføres direkte til nationale systemer, hvor de præsenteres på en brugervenlig grafisk grænseflade og leveres til mobile enheder. Dataene distribueres i henhold til fastlagte adgangsrettigheder.

De primære datakilder er bl.a. følgende:

a) Terrestrisk automatisk identifikationssystem

Det terrestriske automatiske identifikationssystem (T-AIS) er et maritimt transmissionssystem baseret på VHF-radiobølger. Skibene sender meldinger med deres skibsidentifikationsnummer, position og kurs samt oplysninger om lasten. I Europa foregår udvekslingen af AIS-meddelelser gennem SafeSeaNet system (SSN).

b) Unionens maritime informationsudvekslingssystem (SafeSeaNet)

Unionens maritime informationsudvekslingssystem (SSN) ([5]) er et tværsektorielt og grænseoverskridende informationsdelings- og -udvekslingssystem, der leverer integrerede maritime tjenester med henblik på søfartssikkerhed, havnesikkerhed og maritim sikkerhed, havmiljøbeskyttelse og effektivisering af skibsfart og søtransport samt situationsbevidsthed på havet og havovervågning. Systemet forbinder de maritime myndigheder over hele Europa via et netværk af maritime data. SSN omfatter fartøjsoplysninger fra AIS, obligatoriske skibsmeldesystemer (MRS), data om havneanløb, farligt og forurenende gods, sikkerhed, affald og lastrester fra skibe samt oplysninger om sikkerhedsrelaterede hændelser.

EMSA har ansvaret for udvikling, drift og vedligeholdelse af det centrale SSN-system og interagerer med brugerne på driftsplan.

c) Satellitbaseret AIS

Satellitter kan også modtage AIS-positionsmeddelelser. Udvekslingen af AIS-oplysninger via satellit gennem kommercielle udbydere har udvidet den geografiske rækkevidde for sporing af skibe. I givet fald leveres dataene inden for en time.

Satellitbaserede AIS-data, der er tilgængelige via EMSA og deles med EFCA og Frontex, dækker globalt.

d) Langtrækkende identifikation og sporing

Langtrækkende identifikation og sporing (LRIT) er et globalt skibsidentifikations- og -sporingssystem baseret på satellitkommunikation. I henhold til Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) regler skal passagerskibe, fragtskibe (med en bruttotonnage på mindst 300) og mobile offshoreboreenheder i international fart sende obligatoriske positionsmeldinger hver 6. time. EMSA driver datacentret for LRIT-samarbejdet (CDC), hvorigennem brugerne i datacentrets deltagende lande kan tilgå LRIT-dataene om de skibe, der sejler under deres flag over hele verden.

Medlemsstaterne modtager de obligatoriske positionsmeldinger gratis, idet de tilhørende omkostninger betales af EMSA over EU's budget. Der findes en ordning for, at medlemsstaterne kan vælge gratis at dele data om skibe, der fører deres flag, med andre medlemsstater.

([5]) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10) (senere ændret) blev der oprettet et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet »med henblik på at gøre skibsfarten mere sikker og effektiv og forbedre myndighedernes reaktioner med hensyn til ulykker, hændelser eller potentielt farlige situationer til søs, herunder eftersøgnings- og redningsoperationer, og bidrage til hurtigere at forebygge og opdage forurening fra skibe«.

Desuden kan brugerne af LRIT-datacentret anmode om mod betaling at modtage data om fartøjer uanset flagstat, der er på vej mod eller sejler inden for 1 000 sømil af EU's farvande.

e) EMSA's fælles maritime referencedatabaser

EMSA forvalter talrige fælles maritime databaser. Af særlig aktuel interesse kan nævnes (også i forbindelse med det europæiske søfartsmiljø med ét kontaktpunkt (EMSWe)) den fælles organisationsdatabase (COD), den fælles database over farligt materiale (CHD) og den fælles skibsdatabase (CSD).

Den fælles organisationsdatabase indeholder oplysninger om offentlige organisationer såsom lokale og nationale myndigheder, der er involveret i SafeSeaNet Ecosystem. Det oprindelige formål med den fælles organisationsdatabase var at fungere som en database over den landbaserede trafikovervågningsinfrastruktur (Shore-based Traffic Monitoring Infrastructure Database (STMID)), som forenkler og letter udveksling af oplysninger om myndigheder og kyststationer, der er blevet udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 22 i direktiv 2002/59/EF om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet.

Den fælles skibsdatabase kan benyttes til at krydstjekke skibsidentifikationsdata (IMO-nummer, MMSI-nummer, navn, kaldesignal og flag), der opbevares i de nationale skibsdatabaser eller modtages i form af meldinger fra andre parter. Skibsoplysninger (f.eks. tonnage, længde og bredde) er også tilgængelige, når de relevante interessenter opgiver sådanne oplysninger. Den fælles skibsdatabase varetages af EMSA og leverer en fælles tjeneste til interne EMSA-brugere og alle medlemsstaterne.

Det primære formål med den fælles database over farligt materiale er at styrke kvaliteten af indberetningerne om farligt eller forurenende gods i SafeSeaNet-systemet. Den omfatter en udtømmende liste over alle de farlige og forurenende materialer, der skal indberettes i henhold til direktiv 2002/59/EF om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet, som ændret ([6]). Den giver også adgang til MAR-CIS-databasen (marine chemical information sheets) over farer og risici knyttet til farligt og forurenende gods. Den fælles database over farligt materiale er tilgængelig for myndighederne, erhvervslivet og offentligheden i medlemsstaterne.

f) Fiskerispecifikke data og oplysninger

Som led i de fælles ressourceanvendelsesplaner og i henhold til internationale forpligtelser modtager EFCA en række fiskerirelaterede data og tjenesteydelser fra medlemsstaternes kompetente myndigheder og fra internationale organisationer.

— Fartøjsovervågningssystem

Fartøjsovervågningssystemet (FOS) er et satellitbaseret overvågningssystem, som regelmæssigt sender data til flagstatens fiskerimyndigheder om fiskerfartøjernes position, kurs og hastighed. I EU er det obligatorisk at anvende dette system for fiskerfartøjer på mindst 12 meters samlet længde ([7]).

Fiskerfartøjerne er udstyret med en manipulationssikker terminal om bord. Denne terminal modtager positionsdata fra det globale satellitnavigationssystem (GNSS) via satellit og transmitterer derefter hver eller hver anden time (mindst) FOS-data via satellit til en land-jordstation med henblik på videresendelse til det relevante fiskeriovervågningscenter. Systemet er beregnet til at fungere fuldautomatisk uden manuelt input.

FOS bruges til at kontrollere et fiskerfartøjs historiske positioner og nuværende positioner i næsten realtid med henblik på overensstemmelse med fangstopgørelserne, for at støtte gennemførelsen af lovgivningen om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) og for assistere kystvagtfunktionerne. Som led i de fælles ressourceanvendelsesplaner modtager EFCA FOS-data fra alle de EU-medlemsstater, der indgår i de enkelte ressourceanvendelsesplaner. Medlemsstaterne sender også FOS-data til EFCA, som de har modtaget fra tredjelandsfartøjer, der har ret til at fiske i deres farvande.

Da EFCA også koordinerer ressourceanvendelsesplaner i internationale farvande, sender fiskeriforvaltningsorganisationerne FOS-data til EFCA fra tredjelandes fiskerfartøjer, der fisker i disse farvande.

([6]) Direktiv 2002/59/EF.

([7]) Undtagelser findes i artikel 9, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

— Det elektroniske registrerings- og indberetningssystem

Det elektroniske registrerings- og indberetningssystem (ERS) anvendes til automatisk udveksling af fiskerioplysninger. Disse oplysninger indberettes af fiskerfartøjer til de nationale myndigheder i flagstaten og udveksles gennem ERS ved hjælp af et standardformat og en standardprotokol mellem flagstaten og andre parter (kyststaten, kontrolstaten og EFCA). ERS bruges til EU-fiskerilogbøger (herunder fangst- og landingsopgørelser), og EFCA modtager data til en forhåndsfastsat liste over fartøjer.

4.2. **Jordobservationsbaserede kilder**

a) Den maritime overvågningstjeneste Copernicus (CMS)

b) SAR-satellitbilleder

SAR-sensorer (Synthetic Aperture Radar) bruger mikrobølgefrekvenser til at hente tilbagespredningsmålinger fra den detekterede overflade nedenunder (hav eller jord). Billederne kan tages uanset vejrforhold og skydække og når som helst på døgnet.

SAR-billeder af havet afhænger i høj grad af havoverfladens ruhed, der er en følge af vindpåvirkning. Ved at måle bølgehøjder viser de optagne billeder træk, der skiller sig ud fra baggrunden, f.eks. fartøjer og andre menneskeskabte strukturer, der fremstår som lyse pletter, mens olieudslip eller områder med meget lidt vind ses som mørke former.

c) Optiske satellitbilleder

Optiske billeder kan give et væld af oplysninger i forskellige spektralbånd. De giver lettere billedfortolkning og objektidentificering takket være kombinationen af RGB-frekvenser (rød-grøn-blå) og større kontrast, men er meget afhængige af sollys og vejrforhold. Optiske sensorer kan ikke tage billeder om natten, eller når der er skydække.

d) Copernicus-havovervågningstjenesten (CMEMS) ([8])

e) Oceanografiske satellitprodukter

Visse Sentinel-satellitter er særlig beregnet til havovervågning med instrumenter såsom højdemålere, radiometre og optiske instrumenter med specifikke spektralbånd. Disse tre typer sensorer (monteret på f.eks. Sentinel3 og Sentinel6) leverer referenceobservationer med henblik på udledning af information om havets tilstand og fysiske forhold, så der kan genereres havprognoser for strøm, bølger, havniveau, havis, temperatur og saltindhold. I kombination med mange kilder til optiske billeder leverer de også observationer om havets biogeokemiske indhold (herunder til tilhørende prognoser).

4.3. **Luftplatformsbaserede kilder**

a) Fjernstyrede luftfartøjssystemer

De fjernstyrede luftfartøjssystemer (RPAS) leverer tjenesteydelser, der bruges til havovervågningsoperationer til støtte for de myndigheder, der er involveret i kystvagtfunktioner, som udføres af medlemsstaterne og EU-agenturerne, f.eks.:

— afsløring og overvågning af havforurening og udledninger i havet

— afsløring af ulovligt fiskeri, narkotikasmugling og ulovlig indvandring

— støtte til havforureningsbekæmpelsesoperationer

— eftersøgnings- og redningsoperationer

— støtte til retshåndhævende aktiviteter.

Anvendt som et supplerende værktøj i den samlede overvågningskæde kan de fjernstyrede luftfartøjssystemer flyve meget længe (over 10 timer afhængigt af systemet). Dette muliggør overvågning af store områder, og de fjernstyrede luftfartøjssystemer kan blive »holdende«, hvis det er nødvendigt, både om dagen og om natten.

EMSA's aktuelle RPAS-portefølje omfatter VTOL-systemer (til lodret startende og landende luftfartøjer) og fastvingefly, hvoraf nogle benytter satellitkommunikation som relæ i forbindelse med BRLOS-operationer (beyond radio line of sight). Fjernstyrede VTOL-luftfartøjssystemer er særlig nyttige til fiskerikontrol, overvågning af udledninger fra skibe

([8]) http://marine.copernicus.eu/about-us/about-your-copernicus-marine-service/

(ved hjælp af »sniffere« i skibenes udstødningsrøg) og forureningsbekæmpelsesoperationer. Afhængigt af deres maksimale nyttelast kan fjernstyrede luftfartøjssystemer medbringe en vifte af sensorer såsom optiske og/eller infrarøde videokameraer til dag-/natovervågning, infrarøde (IR) sensorer og/eller radarsensorer til opdagelse af skibe og afsløring af olieudslip.

Videooptagelser og data, der er indsamlet via fjernstyrede luftfartøjssystemer, distribueres gennem et webbaseret RPAS-datacenter, der giver adgang fra arbejdspladsen og/eller fjernadgang. Dataene parres med billedet af havet, der allerede er tilgængeligt via integration med andre havovervågningstjenester.

b) Bemandede luftfartøjsbaserede kilder

De bemandede tjenester muliggør overvågning i realtid af bl.a. områder »før grænsen« af interesse, mens overvågningsdataene straks gøres tilgængelige under operationen for dem, der anmoder om det.

Videooptagelser og information leveres i realtid af sensorer, der er monteret på luftplatformen, og transmitteres direkte til overvågnings- og partnerkoordinationscentre i EU.

Det primære formål er at støtte de nationale myndigheder i medlemsstaterne og de Schengenassocierede lande, der er involveret i kystvagtfunktioner, EU-agenturerne og enheder, der foretager overvågning og kontrolaktiviteter inden for et givet interesseområde med fokus på EU-områder "før grænsen".

Luftovervågning med flere formål støtter brugere i forbindelse med:

— havovervågningsaktiviteter relateret til kystvagtfunktioner

— opdagelse af skibe i nød med iværksættelse af eftersøgnings- og redningsoperationer og yderligere bidrag til nationale eftersøgnings- og redningsmyndigheder efter anmodning

— bekæmpelse af ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet.

Frontex og EFCA leverer disse tjenesteydelser gennem en fælles tværinstitutionel rammekontrakt.

4.4. **Andre primære datakilder**

a) Meteorologiske-oceanografiske data

Der findes en række meteorologiske-oceanografiske data, der er tilgængelige og er blevet integreret i EMSA-systemerne. Datasættene er beskrevet i det følgende.

— Det europæiske havobservations- og -datanetværk (EMODnet) ([9]) giver adgang til data fra over 1 500 in situ-platforme. Oplysningerne er geolokaliserede og opdelt efter platformstype.

— Den Europæiske Organisation til Udnyttelse af Meteorologiske Satellitter (EUMETSAT) ([10]) giver adgang til meteorologiske satellitter, der opsamler havdata i grov opløsning, men i realtid specifikt til vejrudsigtstjenester og havoverfladeovervågning.

— Copernicus-havovervågningstjenesten (CMEMS) indsamler satellit-, vejr- og in situ-data med henblik på levering af operationelle farvandsudsigter og havprognoser inden for det »blå« havmiljø (temperatur, strøm, havniveau, vind og bølger), det »hvide« havmiljø (mere end 10 havis-parametre, herunder koncentration, tykkelse, drift og isbjerge) og det »grønne« havmiljø (f.eks. klorofyl, plankton, optiske egenskaber, næringsstoffer, kulstofrelaterede produkter og kemisk indhold såsom jern, fosfat og nitrat).

— Copernicus-atmosfæreovervågningstjenesten (CAMS) ([11]) leverer prognoser svarende til de forskellige lag i atmosfæren for indholdet af:

— svovldioxid

— nitrogendioxid

— kuldioxid.

([9]) www.emodnet.eu/what-emodnet.
([10]) www.eumetsat.int/website/home/AboutUs/WhoWeAre/index.html.
([11]) https://www.ecmwf.int/en/about/what-we-do/environmental-services/copernicus-atmosphere-monitoring-service.

b) Supplerende skibs- og ruterelaterede oplysninger

Medlemsstaterne udveksler også supplerende data (om skibe, ruter, inspektioner og andre tilhørende oplysninger) via EMSA-systemerne. Dette omfatter bl.a. inspektionsdata og alarmer relateret til internationale regler eller EU-regler (THETIS, THETIS-EU), havariundersøgelsesrapporter (EMCIP), data om søfarendes beviser (STCW-IS), skibsudstyrsgodkendelser (MarED) samt indberetninger om havneanløb og afsejling, transport af farligt gods og hændelsesrapporter (SafeSeaNet).

4.5. **Dataanalyseværktøjer og visualisering**

Som tidligere nævnt er der behov for at udnytte og visualisere data og tilhørende databaser. Nogle af de tilknyttede værktøjer og platforme nævnes herunder.

a) Automated Behaviour Monitoring (ABM) / Anomaly Detection Service

ABM'er er algoritmebaserede værktøjer, som analyserer skibspositioner for at afdække specifik skibsadfærd og advare den relevante operatør. Der er hidtil udviklet over 20 algoritmer, herunder algoritmer for indsejling i et interesseområde, et møde mellem to skibe til søs og et skib, der nærmer sig kysten. Alle ABM'er kan udvælges og konfigureres direkte af brugeren. Operatørerne advares automatisk i realtid via e-mail eller gennem SafeSeaNets grafiske brugergrænseflade (SEG — SafeSeaNet Ecosystem Graphical User Interface).

ABM'er benyttes af et konstant stigende antal EU's medlemsstater og EU-organer i forskellige operationelle sammenhænge såsom fiskerikontrol, grænsekontrol, sikkerhed, søfartssikkerhed, kystbeskyttelse og miljøbeskyttelse.

ABM'er er tilgængelige for medlemsstaterne og EFCA via EMSA's integrerede maritime tjenester. Den tilhørende platform er SEG. ABM'er leveres også til Frontex fra system til system gennem rapporteringsapplikationen for fælles operationer JORA (Joint Operation Reporting Application). På Frontex-platformen kaldes de Anomaly Detection Service.

b) Jordobservationsprodukter med merværdi

Produkter med merværdi hjælper brugerne ved at udtrække særligt værdifulde oplysninger fra de basale billedprodukter, hvilket sætter myndighederne i stand til hurtigere og mere effektivt at foretage mere avancerede analyser af objekter, træk eller aktiviteter på havet. Produkterne med merværdi kan leveres enten som et lag oven i det oprindelige satellitbilledprodukt eller som et separat informationslag, f.eks. et vektorlag, en prognose eller en fornyet klimaanalyse/klimaforudsigelse. Produkterne med merværdi tilbydes i øjeblikket til brugerne med følgende indhold:

— detektering af fartøjer

— detektering af træk

— detektering af aktiviteter

— detektering af olieudslip

— vind- og bølgeoplysninger.

Disse jordobservationsprodukter med merværdi er tilgængelige via EMSA's integrerede maritime tjenester for medlemsstaterne og EFCA. De kan være gratis på anvendelsesstedet for medlemsstaterne og EFCA, idet finansieringen kan dækkes ind via den maritime overvågningstjeneste Copernicus (CMS) med hjælp fra Copernicus-havovervågningstjenesten (CMEMS) ([12]). De kan visualiseres i SEG og også leveres til Frontex fra system til system gennem rapporteringsapplikationen JORA. På Frontex-platformen kaldes de Vessel Detection Service (VDS) og Activity Detection Service.

c) Jordobservationer af fartøjer til sammenligning

Fartøjsdetekteringer udledt af SAR-billeder og optiske billeder holdes op mod fartøjsoplysninger (f.eks. AIS-, LRIT- og FOS-data). Dette kan give et overblik over, hvilke fartøjer der giver meldinger i et givet område, og hvilke der ikke gør. Denne information vises i to vektorlag:

— VDS, der er korreleret med meldinger fra fartøjer (et fartøj fundet af satellitten kan matches med fartøjets meldinger og derfor identificeres), og

— VDS, der ikke er korreleret med meldinger fra fartøjer (et fartøj fundet af satellitten kan ikke matches med fartøjets meldinger, hvorfor identificering af fartøjet er umulig).

([12]) https://marine.copernicus.eu/access-data/myocean-viewer.

Brugerne modtager kun korrelationer af fartøjsmeldinger, som de har fået de relevante adgangsrettigheder til.

4.6. **Andre havrelaterede informationsplatforme**

Agenturerne har udviklet forskellige informationsplatforme efter behovet hos deres specifikke brugergrupper og ifølge deres mandat. Disse platforme integrerer alt efter behov og adgangsrettigheder nogle af de ovenfor beskrevne data og værktøjer. De vigtigste platforme er følgende:

a) EFCA: EFCA's integrerede maritime tjeneste (IMS) leverer et integreret billede af situationen til søs, skræddersyet til fiskerikontrol, som støtter medlemsstaternes fiskerikontrolaktiviteter. Den er lavet og baseret på SEG, der er udviklet af EMSA.

EFCA IMS kan integrere og samle positionsdatasæt i realtid, som er indsamlet via kanaler som FOS, jordbaseret og satellitbaseret AIS samt LRIT- og VDS-rapporter og satellitbilleder leveret gennem Copernicus-overvågningstjenesten.

Applikationen omfatter en bred vifte af funktioner og referencedatasæt og kan klare specifikke fiskerikontrolopgaver. Disse opgaver kan spænde fra overvågning af fiskeriaktiviteterne i EU's og de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers farvande til levering af en pålidelig kilde til oplysninger om historiske fartøjsbevægelser i hele verden (ikke kun fiskerfartøjer) i forbindelse med kontrol af fangstattester med henblik på bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-forordningen ([13])).

Integrationen af fiskerispecifikke oplysninger om søgrænser og fiskeriområder og endnu vigtigere om specifikke egenskaber ved fiskerfartøjer, f.eks. FAO-fartøjstyper, redskabstyper, kendingsmærker ifølge EU-fiskerflåderegistret og fiskeritilladelsesoplysninger, giver desuden mulighed for avancerede filter- og søgefunktioner. Blandt de talrige funktioner kan nævnes:

— Intelligent søgning og avanceret søgning:

Intelligent søgning efter fartøjer i realtid ved hjælp af forskellige ID'er. Avanceret søgning i et bredere sæt af egenskaber (f.eks. redskabstype og ICCAT-ID), der giver adgang til historiske positioner.

— Enkelt eller flerdobbelt rutesporing:

Der kan spores ruter i realtid og/eller historiske ruter for enkelte fartøjer eller flere fartøjer.

Højfrekvenspositionsdata og kapacitet til at samle forskellige positionsdatakilder muliggør omfattende aktivitetsovervågning (dvs. omladnings- og fiskeriaktiviteter, adgangsovervågning).

— Automated Behaviour Monitoring:

ABM-alarmer er baseret på specifikke algoritmer defineret efter operationelle behov. ABM'er er særlig nyttige til at detektere fartøjer, der sejler ind i lukkede områder (dvs. RTC-meddelelser) eller udviser en bestemt adfærd (dvs. omladning).

— Eksport og upload:

Resultaterne af forespørgsler såsom sporing, fartøjssøgninger og ABM-alarmer kan eksporteres i forskellige formater. Fartøjspositioner og områdefiler kan importeres og knyttes til eksisterende fartøjer.

b) EMSA: SEG er den primære platform til visualisering af SafeSeaNet og IMS, herunder ABM, for de fleste brugergrupper. De integrerede maritime tjenester kan tilgås via SEG's grafiske onlinebrugergrænseflade, som er tilgængelig på stationære og bærbare computere og mobile enheder (via IMS-appen). Disse tjenester er også tilgængelige på system-til-system-grænseflader, som sætter brugerne i stand til at se integrerede data i deres egne systemer og modtage alarmer i specifikke, forhåndsfastsatte overvågningstilfælde.

([13]) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om oprettelse af en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-forordningen), om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

— SEG-platformen:

SEG-platformen integrerer og kombinerer mange forskellige typer data, herunder data leveret af slutbrugeren, med henblik på at tilvejebringe det mest omfattende og opdaterede billede af havet som muligt. Der er tale om en tjeneste, der skræddersys specifikt efter brugerens krav, og dataene kan let og selektivt deles på basis af et sæt unikke kapaciteter.

— Datakilder:

Data udvindes af: fartøjssporingssystemer (jordbaseret AIS, LRIT og FOS), satellitbaseret AIS over hele kloden, jordobservationsbilleder fra satellit og tilhørende produkter, et forstærket eftersøgnings- og redningsmodul (E-SARSURPIC), supplerende skibs- og ruteoplysninger (om farligt materiale, havn, affald, sikkerhed og hændelser), søkort og meteorologiske-oceanografiske data. Se afsnit 4.1, 4.2 og 4.3 for yderligere oplysninger.

— Data med forskellige funktioner:

Der tilbydes integrerede maritime tjenester til alle maritime myndigheder, og de opfylder brugernes behov gennem en bred vifte af forskellige funktioner. Brugerne kan dele relevante og funktionsspecifikke oplysninger med andre nationale, regionale og internationale myndigheder med henblik på missioner til søs.

— Data fra brugerne:

Brugerne kan også levere deres egne data, som kan korreleres med andre data og derefter sendes tilbage til brugerne og til dem, de vælger at dele dem med.

— Omfang og geografisk dækning:

Der kan udveksles forskellige detaljeniveauer i forskellig geografisk skala (national, regional og international). Brugerne kan vælge at modtage en generel oversigt eller specifikke data for de områder, der er af størst interesse for dem. De kan også anmode om et bestemt tidspunkt så langt tilbage som 36 måneder bagud i tid.

— Styring af adgangsrettigheder:

Distributionspolitikken fastsættes af data- og informationsejerne under hensyntagen til komplekse mønstre for styring af adgangsrettigheder.

— Automated Behaviour Monitoring:

Det algoritmebaserede ABM-system analyserer skibspositioner for at afdække unormal og specifik fartøjsadfærd. Brugerne advares automatisk og i realtid, når visse adfærdsmønstre detekteres.

Desuden er den primære platform for styring af jordobservationsprodukter jordobservationsdatacentret. Den primære platform for operationelle RPAS-data er RPAS-datacentret.

c) Frontex:

— Eurosur:

Ifølge forordning (EU) 2019/1896 om den europæiske grænse- og kystvagt er det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) rammen omkring informationsudveksling og samarbejde internt i den europæiske grænse- og kystvagt i forbindelse med grænseforvaltningsopgaver. Eurosur omfatter flere elementer, bl.a. en variant af Eurosurs fusionstjenester, som bidrager til samlingen af det europæiske situationsbillede og støtter medlemsstaterne i at definere deres nationale situationsbilleder. De er baseret på den fælles anvendelse af overvågningsværktøjer og samarbejde mellem agenturerne på EU-plan, herunder tilvejebringelse af Copernicus-sikkerhedstjenester (grænseovervågningstjenesten).

Fusionstjenesterne indsamler data fra forskelligartede datakilder og platforme og samler dem i skræddersyede informationstjenesteydelser vedrørende den integrerede europæiske grænseforvaltning. Disse tjenesteydelser leveres derefter til myndigheder og andre partnere i EU-medlemsstaterne og de Schengenassocierede lande.

— JORA:

Som led i Eurosur anvendes rapporteringsapplikationen for fælles operationer til styring af datastrømme og udveksling af følsomme og ikkefølsomme, uklassificerede data mellem Frontex og agenturets interne og eksterne interessenter.

Frontex indførte JORA som en webbaseret løsning til operationel informationsudveksling i januar 2011 og har siden da videreudviklet den løbende og føjet nye funktioner til gennem årene. Nu er den en løsning med den nyeste teknologi til informationsudveksling, herunder operationelle statistikker og personoplysninger, og den leverer forskellige Eurosur-fusionstjenester til systembrugerne. Mere end en halv million rapporter er blevet indsamlet via JORA, hvilket er et væsentligt bidrag til det europæiske situationsbillede.

5. KAPACITETSOPBYGNINGS- OG UDDANNELSESKATALOGET

5.1. Kapacitetsopbygning og uddannelse

Fælles, standardiserede og sammenlignelige kapacitetsopbygnings- og uddannelsesprogrammer er afgørende for et effektivt og virkningsfuldt kystvagtsamarbejde. For at komme i gang med at løse udfordringen med almen og erhvervsfaglig uddannelsen på dette område finansierede Kommissionens Generaldirektorat for Maritime Anliggender og Fiskeri et projekt vedrørende kystvagtakademier ([14]) (netværksprojektet vedrørende akademiet for europæiske kystvagtfunktioner (ECGFA)) fra 2015 til 2019.

Det primære formål med dette projekt var at styrke uddannelsessamarbejdet inden for kystvagtfunktioner, lette interoperabiliteten og samarbejdet mellem forskellige organer, der udfører disse funktioner, og styrke sammenhængen og effektiviteten i disse aktiviteter. Projektet dækkede et udvekslingsprogram (herunder et arbejdsstedsudvekslingsprogram for officerer og et program med undervisningsforløb for andre myndigheder), udformning af en sektorspecifik kvalifikationsramme og udvikling af en særlig portal.

Formålet med den sektorspecifikke kvalifikationsramme er at give kystvagtakademierne et værktøj til sammenligning af kvalifikationer. Det er en frivillig ramme til beskrivelse af, hvad personer med forskellige kvalifikationer forventes at vide, forstå og kunne på bestemte niveauer for at kunne udføre opgaver i forbindelse med kystvagtfunktioner ([15]). Den sektorspecifikke kvalifikationsramme kan derfor danne grundlag for udformning af uddannelses- og kapacitetsopbygningsprogrammer til kystvagtakademierne inden for kystvagtsamarbejde og fælles operationer. Den sektorspecifikke kvalifikationsramme er tilgængelig på uddannelsesportalen for kystvagtfunktioner i Europa ([16]).

Eftersom kapacitetsopbygning og uddannelse udgør et af de fem kystvagtsamarbejdsområder, integrerer de tre agenturer de relevante projektudbytter og -resultater i deres eksisterende samarbejdsramme.

5.2. Uddannelseskataloget

Det primære formål med uddannelseskataloget er at opstille en liste over alle undervisningsforløb, der i øjeblikket udbydes af de tre agenturer. På medlemsstaternes anmodning indeholder kataloget lister over alle tilgængelige kurser og ikke kun dem, der involverer to eller flere agenturer. Det fremgår også i relevant omfang af listerne, hvilket samarbejdsområde kurset relaterer til.

En kort oversigt hjælper brugerne med at finde ud af, om det tilgængelige kursus opfylder deres behov. Denne oversigt kan indeholde en eller flere af følgende oplysninger:

— formålet med kurset

— målsætningerne for kurset og

— kursets målgruppe.

Kataloget (kan tilgås via den særlige onlineplatform) er opdelt i kurser, der afholdes fysisk, og kurser, der afholdes via en af agenturernes e-læringsplatforme ([17]). I indledningen til hver af katalogets afdelinger er anført relevante weblinks, hvor brugerne kan udforske hvert af kurserne på listen, herunder detaljer om, hvordan man får adgang til/ansøger om optagelse på kurserne ([18]). Der kan også indhentes yderligere oplysninger ved kontakt til det relevante agentur via den anførte e-mailadresse.

([14]) Projektet blev finansieret i tre faser: EASME/EMFF/2014/1.2.1.1, EASME/EMFF/2016/1.2.1.11 og EASME/EMFF/2018/1.2.1.3.
([15]) https://ecgff-trainingportal.efca.europa.eu/pages/100-what-is-sqfcgf-and-its-purpose.
([16]) https://ecgff-trainingportal.efca.europa.eu/pages/99-visual-tool-of-the-sqfcgf.
([17]) Som følge af pandemien i 2020 blev visse kurser afholdt som webinarer.
([18]) Frontex-kurserne afholdes primært som forberedelse til udsendelse af medarbejdere i den europæiske grænse- og kystvagt. Medlemsstaterne forventes således at reagere på opfordringen til at udpege deltagere og på de invitationer, de modtager, og ikke på forhånd udtrykke deres præferencer for deltagelse i forskellige kurser.

En række kurser er udformet af to eller endda alle tre agenturer og kan omfatte undervisere og/eller faciliteter fra hver af de agenturer, der udbyder kurserne. Det forventes også, at der med tiden udvikles yderligere fælles kurser som supplement til dem, der allerede udbydes.

Som anført ovenfor kan der læses flere detaljer om alle disse kurser i uddannelseskataloget og senere på onlineplatformen.

6. KATALOGET OVER RETNINGSLINJER FOR BEDSTE PRAKSIS OG MANUALER

Kataloget over retningslinjer for bedste praksis og manualer indeholder en omfattende liste over alle sådanne dokumenter, der er tilgængelige inden for de tre agenturer, ikke kun dem, der involverer to eller flere agenturer, og over retningslinjer, som fora for kystvagtsamarbejde stiller til rådighed. Kataloget giver håndbogsbrugerne en kort oversigt over hvert dokument.

I denne henseende kan den konceptuelle model for MMO'er (multifunktionelle maritime operationer), der er udviklet af ECGFF, være relevant for deling af kapacitet gennem planlægning og gennemførelse af operationer med flere formål og gennem deling af aktiver og anden kapacitet, i det omfang disse aktiviteter er koordineret af disse agenturer og godkendt af de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.

Kataloget, der drives af EFCA i tæt samarbejde med de øvrige to agenturer og Kommissionen, bliver gjort tilgængeligt på en onlineplatform og vil indeholde et link til et websted, hvor man kan finde yderligere information.

7. REGIONALT/INTERNATIONALT/BILATERALT/MULTILATERALT SAMARBEJDE

På tværs af Europa findes der en række mangeårige regionale/internationale/bilaterale/multilaterale samarbejdsaftaler og/eller mekanismer, der dækker en bred vifte af maritime emner. De fleste af disse aftaler dækker et antal aspekter af kystvagtfunktionerne, og mange af dem strækker sig ud over Europas grænser og kan involvere en række tredjelande. Der findes også en bred vifte af mere lokale aftaler og mekanismer, der er indgået mellem nabolande på bilateral eller multilateral basis.

Retsgrundlaget, anvendelsesområdet, kompleksiteten, forpligtelserne, sanktionerne osv. i forbindelse med alle disse mekanismer varierer betydeligt. Nogle har et stærkt retsgrundlag med klart definerede forpligtelser og et begrænset antal kontraherende parter. Andre mekanismer kan være frivillige med hensyn til deltagelse, ikkebindende med hensyn til forpligtelser og åbne for en bred gruppe af interessenter. Håndbogen kategoriserer ikke mekanismerne eller kvantificerer deltagernes forpligtelser, men giver et overblik ved at opstille en liste over mekanismerne, deres generelle aktivitetsområde og deres interessenter.

Håndbogen og de ledsagende kataloger og faktablade kortlægger og opregner nogle af de primære aftaler sammen med et udvalg af andre bilaterale og multilaterale ordninger for at give et indtryk af den brede vifte af sådanne mekanismer. Listen, der bliver gjort tilgængelig på den særlige onlineplatform, omfatter en koncentreret beskrivelse af hver mekanisme og i givet fald et hyperlink til det relevante websted. Desuden anføres også de lande, der deltager i eller er associeret med hver aftale, på listen.

Selv om listen ikke er beregnet til at give det fulde billede af hver enkelt aftale, indeholder den dog et bredt repræsentativt udsnit af, hvad der allerede er udviklet og gennemført. Dermed får brugerne af håndbogen oplysninger, som kan danne grundlag for, at de kan udforme deres egne mekanismer. Dette er et centralt princip for og et af målene med håndbogen.

Det er også værd at bemærke Den Europæiske Unions strategi for maritim sikkerhed, der er en af EU's overordnede instrumenter til maritim multilateralisme. Den fremmer en altomfattende, tværsektoriel og grænseoverskridende, sammenhængende og omkostningseffektiv tilgang på europæisk, regionalt og nationalt niveau.

Siden ændringen af forordningerne om oprettelse af de tre agenturer har disse tre støttet initiativer til kystvagtsamarbejde på regionalt plan, f.eks. de to fora ECGFF og MedCGFF (forummet for kystvagtfunktionerne i Middelhavslandene).

Forum for kystvagtfunktioner i Europa

Forummet for kystvagtfunktioner i Europa (ECGFF) ([19]) er et selvstyrende, ikkebindende, frivilligt, uafhængigt og apolitisk forum med erfaring med grænsekontrol. Det rummer kystvagtmyndigheder fra 22 EU-medlemsstater og to Schengenassocierede lande samt repræsentanter for EU-institutioner og -organer med kompetencer inden for EU's kystvagtfunktioner.

Kommissionen og agenturerne har støttet ECGFF siden oprettelsen i 2009. Forummet har roterende formandskab med ansvar for gennemførelsen af det årlige program, der defineres ved starten af hvert formandskab. Agenturerne støtter gennemførelsen af dette arbejdsprogram ved at være medværter for tematiske workshopper.

Agenturerne deltager også i forskellige specifikke projekter, der gennemføres af ECGFF, for at sikre kontinuitet og forenelighed med deres arbejde.

8. FAKTABLADE OM LANDENE

8.1. Formål

Det primære formål med faktablade om landene er at levere et dokument med lette referencer og følgende oplysninger:

a) nationale kontaktpunkter i ministerier og på strategisk plan med relevante kontaktoplysninger, dvs. e-mailadresse og telefonnummer

b) ministerier/departementer/agenturer/organisationer, der er involveret i forskellige kystvagtfunktioner, og deres adresse, døgnkontaktoplysninger (telefonnummer og e-mailadresse) og eventuelle websted

c) faktabladene oplyser også den organisation, der er hovedansvarlig for hver af kystvagtfunktionerne, sammen med enhver anden organisation, som har en rolle eller et ansvar i den forbindelse. Det oplyses også, om og hvornår denne hovedansvarsrolle skifter afhængigt af havområde/jurisdiktion (dvs. territorialfarvand, sammenfaldende zone, eksklusiv økonomisk zone og åbent hav)

d) en liste over de forskellige regionale/internationale organisationer, som landet deltager eller er involveret i.

Faktabladene om landene gøres tilgængelige på den specifikke onlineplatform.

8.2. Ajourført indhold

Faktabladene om landene skal ajourføres hyppigt, navnlig når medlemsstaterne indsender nye eller ændrede kontaktoplysninger. Disse ændringer vil fremgå af onlineplatformen, der drives af EFCA i tæt samarbejde med de to andre agenturer og Kommissionen.

([19]) https://ecgff.emsa.europa.eu/.